

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215206136
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8215206136.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: X/ Š. X., A.. XX.XX.XXXX, W. I. XX, XXX XX L. Y. X/ Q. X., A.. XX.XX.XXXX, W. I. XX, XXX XX L., o zaplatenie 19 637,94 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1 279,- Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 17 689,50 Eur a to spolu s 6,69 % ročným zmluvným úrokom za úver zo sumy 18 086,65 Eur od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 17 986,65 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 17 886,65 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 17 786,65 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 17 686,65 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 17 586,65 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 17 486,65 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 17 386,65 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 17 286,65 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 17 186,65 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019; zo sumy 17 086,65 Eur od 21.12.2019 do 28.01.2020; zo sumy 16 986,65 Eur od 29.01.2020 do 25.02.2020 a zo sumy 16 886,65 Eur od 26.02.2020 do zaplatenia, ako aj spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 18 889,50 Eur počnúc od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 18 789,50 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 18 689,50 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 18 589,50 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 18 489,50 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 18 389,50 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 18 289,50 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 18 189,50 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 18 089,50 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 17 989,50 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019; zo sumy 17 889,50 Eur od 21.12.2019 do 28.01.2020; zo sumy 17 789,50 Eur od 29.01.2020 do 25.02.2020 a zo sumy 17 689,50 Eur od 26.02.2020 do zaplatenia, a to všetko sa im povoľuje splácať v splátkach po 100,- Eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca opakovane do budúca s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v deň splatnosti sa stáva celý dlh splatným.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. Žalobcovi nepriznáva voči žalovaným nárok na náhradu rov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 10.09.2015 sa žalobca domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 19 637,94 Eur, spolu s 6,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 18 456,90 Eur od 06.08.2015 do zaplatenia a s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 637,94 Eur počnúc od 06.08.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2698846 6 04 bola so žalovanými 1/ a 2/ (spolu ďalej len „žalovaní“) uzatvorená „Zmluva o medziúvere“ č. 2698846 3 05 a „stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ č. 2698846 6 04 (ďalej len „úverová zmluva“) z 09.03.2011 na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 20 000,- Eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia im cieľovej sumy splácať úroky medziúveru vo výške 6,69% p.a. a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške po 111,50 Eur a súčasne do pridelenia tejto cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške po 44,- Eur. Po pridelení cieľovej sumy podľa zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške po 155,50 Eur. Keďže žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne splácať, žalobca listom z 02.06.2015 žalovaných vyzval na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ich súčasne poučil, že v prípade ich nedoplatenia žalobca pristúpi k zosplatneniu celého dlhu z úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti a keďže zo strany žalovaných dlžné splátky úveru neboli doplatené, žalobca 05.08.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, pričom ku dňu zosplatnenia výška dlžnej sumy bola celkovo 19 637,94 Eur, ktorá pozostávala z istiny 18 456,90 Eur a z nezaplatených úrokov a poplatkov z medziúveru v sume 1 181,04 Eur. Keďže žalovaní peňažné prostriedky žalobcovi nevrátili, žalobca sa domáha svojho nároku podanou žalobou.

3. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“) z 09.03.2011; list žalobcu adresovaný žalovaným označený ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ z 02.06.2015 s doručenkami; list žalobcu adresovaný žalovaným označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ z 05.08.2015 s doručenkami; „Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby“ v znení 01/2009; listina označená ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ dlžníka Vlasta Siváková (žalovaná) a výpis z obchodného registra žalobcu.

4. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanému do vlastných rúk 11.11.2015 a žalovanej bola žaloba do vlastných rúk doručená 12.11.2015, pričom žalovaní ostali v konaní pasívnymi a k žalobe sa písomne nevyjadrili.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 19.06.2017 žalobca oznámil, že berie späť svoju žalobu v časti o zaplatenie poplatkov za vedenie účtu v sume 79,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy za obdobie od 06.08.2015 (t.j. deň po zosplatnení úveru) do zaplatenia, ktorá suma bola účtovaná ako poplatky za vedenie účtu medziúveru a to v dňoch 09.03.2011 a 01.01.2012 v sumách po 25,- Eur a 01.01.2013 v sume 29,- Eur a v rozsahu tohto čiastočného späťvzatia žalobca žiadal konanie zastaviť s tým, že žiada, aby žalovaní boli zaviazaní k zaplateniu 19 558,94 Eur, spolu s 6,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 18 456,90 Eur od 06.08.2015 do zaplatenia a s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 558,94 Eur počnúc od 06.08.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

6. Na pojednávaní 29.05.2018 prítomní žalovaní uviedli, že sú ochotní zaplatiť svoj dlh voči žalobcovi splátkami a na pojednávaní 11.01.2019 žalovaní konkretizovali, že sú schopní svoj dlh splácať v splátkach po 100,- Eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 16.01.2019 žalobca vyjadril nesúhlas s návrhom žalovaných, aby splácali svoju podlžnosť v splátkach po 100,- Eur mesačne, pričom poukázal, že pri rozhodovaní o povolení dlžníkovi splácať dlh splátkami je súd povinný zohľadniť nie len sociálnu a ekonomickú situáciu dlžníka, ale aj záujem veriteľa, aby jeho pohľadávka bola splatená v primeranej a prijateľnej lehote, pričom v danom prípade žalobca podotkol, že ak by bolo vyhovené návrhu žalovaných, tak svoj dlh by splácali viac ako 16 rokov a to ešte bez započítania príslušenstva, čo je pre žalobcu neprijateľným s v rozpore s požiadavkou uspokojenia pohľadávky veriteľa v primeranej lehote. Na výzvu okresného súdu zo 17.12.2019 (žalobcovi doručená 20.12.2019), aby žalobca oznámil, aká suma splátky by bola pre neho prijateľnou, aby ňou žalovaní splácali svoj dlh, žalobca podaním doručeným okresnému súdu 15.01.2020 iba odkázal na svoje skoršie vyjadrenie doručené okresnému súdu 16.01.2019.

8. V zmysle dodatku č. 5 sp. zn. 1SprR. 5/2019 z 22.02.2019 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2019 došlo s účinnosťou od 27.02.2019 k zmene v osobe zákonného sudcu konajúceho a rozhodujúceho v tejto veci.

9. Žalovaná podaním doručeným okresnému súdu 04.10.2019 uviedla, že jej rodina poberá dávku pomoci v hmotnej núdzi v sume 334,10 Eur mesačne, ktorá suma im vystačí na úhradu energií a na živobytie s tým, že žalovaní sú ochotní dlh splácať po 100,- Eur mesačne, pričom podotkla, že od 26.07.2019 na splatenie úveru už zaplatila 3 x po 100,- Eur o čom žalovaná aj predložila tri šekové poukážky. Z k vyjadreniu pripojeného potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov (ďalej len „úrad práce Bardejov“) č. BJ1/RÚ/SOC/2019/41091-6381 z 30.09.2019 vyplýva, že žalovaná spolu so žalovaným poberajú pomoc v hmotnej núdzi a to podľa pripojeného výpisu naposledy v 09/2019 v sume 334,10 Eur.

10. Podaním doručeným okresnému súdu 08.01.2020 úrad práce Bardejov potvrdil, že žalovaný bol a je členom domácnosti, ktorej sa poskytovala pomoc v hmotnej núdzi v obdobiach od 01.04.2004 - do 30.11.2006, od 01.11.2013 - do 31.12.2013, od 01.05.2014 - do 31.10.2014 a od 01.03.2015.

11. Podaním doručeným okresnému súdu 13.01.2020 obec Cigeľka oznámila, že žalovaní žijú v rodinnom dome, majú tri zaopatrené deti, ich jediným zdrojom príjmu je sociálna dávka občana v hmotnej núdzi a obci nie sú známe dôvody nezamestnanosti žalovaných.

12. Podaním doručeným okresnému súdu 15.01.2020 žalobca oznámil, že medzičasom žalovaní poukázali žalobcovi na splatenie úveru sumu 1 000,- Eur, ktorú sumu žalovaní zaplatili splátkami po 100,- Eur a to v týchto dňoch: 04.03.2019, 20.03.2019, 24.05.2019, 24.06.2019, 30.07.2019, 27.08.2019, 20.09.2019, 22.10.2019, 21.11.2019 a 20.12.2019, takže v rozsahu týchto čiastočných úhrad zobral žalobca svoju žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť s tým, aby okresný súd žalovaných zaviazal k zaplateniu mu 18 558,94 Eur a to spolu s 6,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 18 456,90 Eur od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 18 356,90 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 18 256,90 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 18 156,90 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 18 056,90 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 17 956,90 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 17 856,90 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 17 756,90 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 17 656,90 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 17 556,90 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019 a zo sumy 17 456,90 Eur od 21.12.2019 do zaplatenia, ako aj spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 558,94 Eur počnúc od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 19 458,94 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 19 358,94 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 19 258,94 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 19 158,94 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 19 058,94 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 18 958,94 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 18 858,94 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 18 758,94 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 18 658,94 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019 a zo sumy 18 558,94 Eur od 21.12.2019 do zaplatenia.

13. Podaním doručeným okresnému súdu 08.07.2020 žalobca oznámil, že od posledného podania žalovaní poukázali žalobcovi na splatenie úveru ďalšiu sumu 200,- Eur, ktorú sumu žalovaní zaplatili splátkami po 100,- Eur a to v týchto dňoch: 28.01.2020 a 25.02.2020 a ktorá suma bola započítaná na istinu pohľadávky, takže aj v rozsahu týchto čiastočných úhrad zobral žalobca svoju žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť s tým, aby okresný súd žalovaných zaviazal k zaplateniu mu 18 358,94 Eur a to spolu s 6,69 % ročným úrokom za úver zo sumy 18 456,90 Eur od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 18 356,90 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 18 256,90 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 18 156,90 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 18 056,90 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 17 956,90 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 17 856,90 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 17 756,90 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 17 656,90 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 17 556,90 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019; zo sumy 17 456,90 Eur od 21.12.2019 do 28.01.2020; zo sumy 17 356,90 Eur od 29.01.2020 do 25.02.2020 a zo sumy 17 256,90 Eur od 26.02.2020 do zaplatenia, ako aj spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 558,94 Eur počnúc od 06.08.2015 do 04.03.2019; zo sumy 19 458,94 Eur od 05.03.2019 do 20.03.2019; zo sumy 19 358,94 Eur od 21.03.2019 do 24.05.2019; zo sumy 19 258,94 Eur od 25.05.2019 do 24.06.2019; zo sumy 19 158,94 Eur od 25.06.2019 do 30.07.2019; zo sumy 19 058,94 Eur od 31.07.2019 do 27.08.2019; zo sumy 18 958,94 Eur od 28.08.2019 do 20.09.2019; zo sumy 18 858,94 Eur od 21.09.2019 do 22.10.2019; zo sumy 18 758,94 Eur od 23.10.2019 do 21.11.2019; zo sumy 18 658,94 Eur od 22.11.2019 do 20.12.2019 a zo sumy 18 558,94 Eur od 21.12.2019 do 28.01.2020; zo sumy 18 458,94 Eur od 29.01.2020 do 25.02.2020 a zo sumy 18 358,94 Eur od 26.02.2020 do zaplatenia.

14. Podaním doručeným okresnému súdu na jeho výzvu 15.07.2020 žalobca oznámil, že do doby zosplatenia úveru, t.j. do 05.08.2015 žalovaní zaplatili na účet stavebného sporenia celkovo sumu 1 783,35 Eur (žalovaní splácali splátky v sumách po 155,50 Eur, ktorá splátka sa rozdelila na splátku úrokov z medziúveru v sume 111,50 Eur a na splátku sporenia v sume 44,- Eur, t.j. 111,50 + 44 = 155,50) a na účet splatenia úrokov z medziúveru zaplatili do zosplatenia úveru sumu celkovo 4 916,15 Eur (táto skutočnosť bola súdu zrejmá už z, v spise sa nachádzajúceho „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“, pozn.). V zosumarizovaní žalobného petitu žalobca v tomto podaní zrejme omylom nezohľadnil svoje čiastočné späťvzatie žaloby doručenej okresnému súdu 08.07.2020, ktorým zobral svoju žalobu späť aj v časti zaplatenia 200,- Eur s prísl., čo je zrejmé z toho, že žalobný petit uvedený v tomto podaní je identický so žalobným petitom žalobcom naformulovaným v podaní doručenom okresnému súdu 15.01.2020, t.j. pred predmetným ďalším čiastočným späťvzatím žaloby z 08.07.2020, keďže žalobca sa v tomto podaní (identicky ako 15.01.2020) domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu cit. „... sumu 18 558,94 EUR spolu s 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 18 456,90 EUR od 6.8.2015 do 04.03.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 18 356,90 EUR od 05.03.2019 do 20.03.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 18 256,90 EUR od 21.03.2019 do 24.05.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 18 156,90 EUR od 25.05.2019 do 24.06.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 18 056,90 EUR od 25.06.2019 do 30.07.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 956,90 EUR od 31.07.2019 do 27.08.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 856,90 EUR od 28.08.2019 do 20.09.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 756,90 EUR od 21.09.2019 do 22.10.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 656,90 EUR od 23.10.2019 do 21.11.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 556,90 EUR od 22.11.2019 do 20.12.2019, 6,69% p.a. úrokom za úver zo sumy 17 456,90 EUR od 21.12.2019 do zaplatenia a 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 558,94 EUR od 6.8.2015 do 04.03.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 458,94 EUR od 05.03.2019 do 20.03.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 358,94 EUR od 21.03.2019 do 24.05.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 258,94 EUR od 25.05.2019 do 24.06.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 158,94 EUR od 25.06.2019 do 30.07.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 19 058,94 EUR od 31.07.2019 do 27.08.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 18 958,94 EUR od 28.08.2019 do 20.09.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 18 858,94 EUR od 21.09.2019 do 22.10.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 18 758,94 EUR od 23.10.2019 do 21.11.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 18 658,94 EUR od 22.11.2019 do 20.12.2019, 5,00% p.a. úrok z omeškania zo sumy 18 558,94 EUR od 21.12.2019 do zaplatenia.“

15. Na pojednávaní 16.07.2020 žalovaní vyjadrili súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 1 279,- Eur s príslušenstvom.

16. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

17. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

18. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca svojimi podaniami doručenými okresnému súdu 19.06.2017, 15.01.2020 a 08.07.2020 zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1 279,- Eur (79 + 1000 + 200) s príslušenstvom späť, s ktorým čiastočným späťvzatím žalovaní vyjadrili súhlas na pojednávaní konanom 16.07.2020, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

19. Na pojednávaní konanom 16.07.2020 sa nezúčastnil riadne a včas predvolaný žalobca, ktorý svoju neúčast ospravedlnil hospodárnosťou konania, pričom na pojednávaní prítomný žalovaný uviedol, že nepopiera, že od žalobcu zobrali stavebný úver a je si aj vedomý, že požičané peniaze treba vrátiť. Úver žalovaní aj riadne splácali, pokiaľ mali prácu, no po strate zamestnania tento splácať prestali, pretože nemali z čoho. Majú tri zaopatrené, dospelé deti, z ktorých každé je samostatné, jedna dcéra má však postihnuté dieťa a nepracuje, ďalšia dcéra taktiež nepracuje a syn taktiež prišiel o prácu. Je si vedomý povinnosti splácať úver, ktorý by mal už splatený, keby mal prácu. Úver zobrali za účelom rekonštrukcie domu. Žalovaný pracoval 12 rokov v strojárstve, avšak o prácu prišiel a aktuálne je mu ťažké zamestnať

sa. Žalovaná uviedla, že pokiaľ pracovala, spolu s manželom, nemali problém úver splácať. Pracovala ako terénny sociálny pracovník v rámci projektu a to cca 3,5 roka, avšak keď projekt skončil, prišla o prácu a od tej doby sa nevie zamestnať, avšak aj keď ona stratila prácu, pracoval manžel, takže aj tak vždy úver splácali, avšak potom ako prišiel o prácu aj žalovaný, už nemali z čoho splátky splácať. Po vynaložení všetkých nevyhnutných nákladov na domácnosť im ostane na stravu cca 50,- Eur. Žalovaní po poučení súdom o nutnosti nastavenia splátkového kalendára dlžnej sumy tak, aby na jednej strane bola zohľadnená sociálna situácia žalovaných (dlžníkov), ale aj záujem žalobcu (veriteľa) na vrátenie mu požičanej sumy v reálnej lehote, žalovaní zhodne uviedli, že nemali by problém splácať svoj dlh aj po 300,- Eur, keby mali zamestnanie. Aktuálne však toto nemajú, nevedia sa zamestnať a kvôli situácii Covid nie je teraz možné vycestovať za prácou ani do Čiech. Sú schopní splácať maximálne 100,- Eur s tým, že ak by sa medzičasom zamestnali, splátky by si sami navýšili, aby úver čím skôr splatili, čoho sú si vedomí. Aktuálne je problém aj zo 100,- Eur, pretože už dlhšiu dobu im neprišla výzva, aby sa išli na úrad podpísať, takže majú obavu, aby nejaké peniaze dostali. Aktuálne po odpočítaní všetkých nákladov im ostane na stravu 50,- Eur, takže sa stravujú len tak úsporne, aby prežili, navyše žalovaný trpí cukrovkou a má náklady aj na lieky. Pokiaľ ide o bývanie, žalovaní bývajú v dome prestavenom zo starej drevenej chatrče, ktorý má kuchyňu a jednu izbu, pred rekonštrukciou to bola stará drevenica, na ktorej bolo potrebné urobiť strechu a taktiež komplet vnútro, pričom žalovaní si pristavali aj do tej doby chýbajúce sociálne zariadenie (WC a kúpeľňu).

20. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie ústnymi a písomnými vyjadreniami sporových strán, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

21. Zo „Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ uzavretej 09.03.2011 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako spoludlžníkmi vyplýva, že na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkom medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy je poskytnutie medziúveru pod číslom 2698846 3 05 vo výške 20 000,- Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod číslom 2698846 6 04 vo výške cca 12 077,56 Eur. Žalovaní 1/ a 2/ (spolu ďalej len „žalovaní“) sa ako spoludlžníci zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať jednako úroky medziúveru vo výške 6,69 % ročne a to splátkou v sume 111,50 Eur mesačne, pričom tieto úroky mali byť splatené do pridelenia cieľovej sumy v 158 splátkach, pri RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) medziúveru 7,11 % a priemernej RPMN 20,35 % a jednako sa zaviazali na sporiaci účet stavebného sporenia do doby pridelenia cieľovej sumy vkladať 44,- Eur mesačne pri nulovom počiatočnom vklade, pričom tieto vklady mali byť úročené úrokom vo výške 2 % a do pridelenia cieľovej sumy malo byť zaplatených celkovo 159 splátok, ktoré splátky mali byť splatnými vždy k prvému dňu v mesiaci. Po pridelení cieľovej sumy mali žalovaní splácať už stavebný úver 94 splátkami vo výške po 155,50 Eur vrátane úrokov úveru vo výške 4,7 % ročne, pri RPMN úveru 5,28 % a pri priemernej RPMN 20,35 % a to vždy k prvému dňu v mesiaci až do doby konečnej splatnosti úveru/mediúveru 31.03.2032.

22. Z listu žalobcu adresovaného žalovaným, označeného ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ z 02.06.2015 vyplýva, že žalobca upozorňuje žalovaných na ich omeškanie so splácaním splátok medziúveru vo výške omeškanej sumy 308,- Eur s upozornením, že ak žalovaní túto dlžnú sumu do 19.06.2015 nezaplatia, žalobca pristúpi k zosplateniu celého dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. List bol doručený žalovanému 05.06.2015 a žalovanej 09.06.2015.

23. Listom z 05.08.2015 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ žalobca oznámil žalovaným, že z dôvodu ich omeškania so splácaním medziúveru riadne a včas, na ktoré omeškanie ich žalobca opakovane upozornil, pristúpil dňom 05.08.2015 k zosplateniu celého úveru, pričom dlžná čiastka ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 19 637,94 Eur s tým, že žalovaní boli taktiež upozornení, že počnúc dňom nasledujúcim po dni zosplatenia bude žalobca od nich požadovať z tejto dlžnej sumy aj úrok z omeškania v dojednanej výške 5 %. List bol žalovanému doručený 10.08.2015 a žalovanej bol doručený taktiež 10.08.2015.

24. Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby boli žalobcom predložené k žalobe v ich znení účinnom od 01/2009.

25. Z „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“ žalovanej vyplýva, že medziúver bol vyplatený žalovaným v štyroch splátkach a to 16.03.2011 v sumách 8 810,68 Eur, 4 675,06 Eur a v sume 2 514,26 Eur a 13.04.2011 ešte v sume 3 870,- Eur (t.j. celkovo 19 870,- Eur), za spracovanie medziúveru bol zaúčtovaný poplatok 130,- Eur, pričom žalovaní učinili v prospech splatenia medziúveru do doby jeho zosplatnenia, t.j. do 05.08.2015 celkovo 34 vkladov v sume po 111,50 Eur ($111,50 \times 34 = 3 791,-$ Eur), ďalej 6 vkladov v sume po 155,50 Eur ($155,50 \times 6 = 933,-$ Eur), ďalej 6 vkladov v sume po 15,- Eur ($15 \times 6 = 90,-$ Eur) a jeden vklad v sume 102,15 Eur, takže do zosplatnenia úveru žalovaní učinil vklad v celkovej sume 4916,15 Eur ($3 791 + 933 + 90 + 102,15$).

26. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

27. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

28. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

29. Podľa prvej vety § 502 ods.1 OBchZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.“

30. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

31. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

32. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.“

33. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

34. Podľa § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

35. Podľa 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

36. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

37. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.“

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

39. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

40. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 09.03.2011 uzatvorená „Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovaným medziúver vo výške 20 000,- Eur, ktorý sa žalovaní ako spoludlžníci zaviazali splatiť za podmienok dohodnutých v označenej úverovej zmluve a to tak, že do pridelenia cieľovej sumy mali splácať iba úroky medziúveru vo výške 6,69 % ročne zo sumy medziúveru a to v 158 splátkach po 111,50 Eur mesačne a tiež do pridelenia cieľovej sumy mali platiť 159 splátok po 44,- Eur mesačne ako sporenie na sporiaci stavebný účet (159 x 44 = 6 996,- Eur), pričom splátkové platby žalovaných sa zúčtovali najskôr na splatenie úrokov z medziúveru a potom na vklady stavebného sporenia. Po pridelení cieľovej sumy mali žalovaní splácať im poskytnutý úver jednou splátkou v sume po 155,50 Eur, ktorá mala zahŕňať už splátku istiny úveru ako aj úrok z úveru vo výške 4,7 % ročne. Z „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“ mal okresný súd taktiež za preukázané, že žalovaným bol na základe úverovej zmluvy reálne poskytnutý medziúver iba v sume 19 870,- Eur a to v štyroch čerpaniach, pričom žalovaní na splatenie úrokov medziúveru učinili platby v celkovej sume 4916,15 Eur. Z výpisu z účtu stavebného sporenia žalovaných (predložený žalobcom okresnému súdu 15.07.2020) mal okresný súd preukázané, že do zosplatnenia úveru žalobcovia zaplatili na účet stavebného sporenia celkovo sumu 1 783,35 Eur. Z dôvodu, že spoludlžníci (žalovaní) splátky medziúveru riadne a včas neuhradili a boli v omeškaní na účte medziúveru s viac ako dvomi splátkami, žalobca ako veriteľ dňa 05.08.2015 úver zosplatnil.

41. V súvislosti s uvedeným záväzkovo-právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovanými, okresný súd v prvom rade uvádza, že úverová zmluva je absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka) a preto by sa na ňu za iných okolností vzťahovali príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.). Avšak vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, prednosť pred týmito ustanoveniami majú ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou spotrebiteľského práva a to predovšetkým § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 102/2014 Z.z. zmenil a doplnil niekoľko právnych predpisov za účelom zabezpečiť vyššiu úroveň právnej ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Uvedeným zákonom bolo s účinnosťou od 01.04.2015 novelizované znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy,

ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 01.04.2015. Použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 3MCdo 14/2014 z 21.04.2015.

42. Spotrebiteľský úver je v zákone o spotrebiteľských úveroch definovaný, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tak môže zahŕňať nielen zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, ale výslovne na základe § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť spotrebiteľským úverom aj zmluva o úvere, ktorá je upravená v slovenskom právnom poriadku výlučne v Obchodnom zákonníku. Právne vzťahy, ktoré sú upravené výlučne v Obchodnom zákonníku je možné posudzovať iba podľa Obchodného zákonníka. Tento záver však nie je v rozpore s treťou vetou § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

43. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník sa v prípade právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použije prednostne vo všetkých ustanoveniach, ktoré Občiansky zákonník upravuje.

44. V prejednávanej príhode pri uzatváraní „Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ mali žalovaní nepochybne postavenie spotrebiteľov, pretože túto uzatvárali nie v súvislosti so svojou obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou, avšak veriteľ konal ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca nepopiera postavenie žalovaných v zmluvnom vzťahu s ním ako spotrebiteľov, ani spotrebiteľský charakter úveru, preto nemôžu byť pochybnosti, že úverová zmluva, ktorú žalobca uzavrel so žalovanými, spĺňa kritériá zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

45. Pokiaľ ide o predmet konania, tak „ku dňu zosplatenia“ úveru, t.j. k 05.08.2015, mal okresný súd za preukázaný nárok na zaplatenie sumy 18 889,50 Eur, pozostávajúcej (i) zo sumy 18 086,65 Eur, ktorá predstavuje nezaplatenú sumu istiny medziúveru ku dňu jeho zosplatenia a (ii) zo sumy nezaplatených úrokov z medziúveru a poplatkov do zosplatenia v sume 802,85 Eur a to bez nároku na zaplatenie poplatkov za opomienky a za individuálne riešenie omeškania splátok.

46. Pokiaľ ide o uvedenú sumu 18 086,65 Eur (i) istiny medziúveru, okresný súd v prvom rade podotýka, že zo „Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ uzavretej 09.03.2011 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludržníkmi síce vyplýva, že na jej základe mal byť žalovaným poskytnutý medziúver vo výške 20 000,- Eur, avšak zo samotným žalobcom predloženého „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“ žalovaných vyplýva, že medziúver žalovaní čerpali celkovo v štyroch splátkach a to v celkovej sume iba 19 870,- Eur, pričom žalovaným bol zo sumy medziúveru 20 000,- Eur zúčtovaný poplatok za spracovanie úveru v sume 130,- Eur, ktorú sumu poplatku okresný súd nezohľadnil ako súčasť reálne žalovaným poskytnutej istiny medziúveru, pretože dojednanie tohto poplatku v úverovej zmluve nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaní (spotrebiteľia) nemali možnosť toto dojednanie o poplatku za spracovanie úveru ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie a navyše úverová zmluva v tomto smere ani neobsahuje údaj o konkrétnej sume tohto poplatku, ale iba odkazuje na aktuálny sadzobník poplatkov žalobcu. Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy medziúveru) je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovaným) bude poskytnutá tam uvedená suma 20 000,- Eur, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú prax. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia, jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobca podmienil hlavný predmet plnenia, zaplatením tohto poplatku žalobca podmienil poskytnutie úveru spotrebiteľovi, ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ak mal záujem o medziúver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovanými dojednané a okrem toho, toto plnenie (zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru) bolo splatné vopred už dňom

podpisu úverovej zmluvy, teda pred reálnym poskytnutím (čerpaním) medziúveru, ktorý žalovaným ani nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku boli žalovaní (spotrebiteľia) takýmto postupom žalobcu v podstate zbavení slobodného rozhodnutia, ako naložia s finančnými prostriedkami, ktoré im mali byť v rámci medziúveru poskytnuté a ktoré boli zaviazaní spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť.

47. Vzhľadom na uvedené tak mal okresný súd nepochybne za preukázané, že žalovaným bol skutočne poskytnutý medziúver iba v sume 19 870,- Eur, pričom pokiaľ ide o splácanie tejto istiny medziúveru do doby pridelenia cieľovej sumy, je z vykonaného dokazovania (t.j. z úverovej zmluvy) zrejmé, že počas doby do pridelenia cieľovej sumy žalovaní neboli povinní splácať túto istinu medziúveru vôbec, ale boli povinní splácať iba úroky z tohto medziúveru vo výške 6,69 % ročne z istiny, čo mesačne predstavovalo splátku vo výške 111,50 Eur a tiež žalovaní mali mesačne odkladať na sporenie sumu 44,- Eur, s tým, že až táto, takto nasporená suma, sa žalovaným pri zosplatnení úveru mohla započítať v prospech splatenia istiny medziúveru. Z vykonaného dokazovania a to z oznámenia žalobcu doručeného 15.07.2020, po porovnaní týchto údajov s údajmi vo „Výpise z účtu odstúpeného medziúveru“, mal okresný súd za preukázané, že žalovaní do doby zosplatnenia úveru, t.j. do 05.08.2015 zaplatili splátkami na účet stavebného sporenia celkovo sumu 1 783,35 Eur, ktorá suma, ako už bolo uvedené, sa žalovaným v okamihu zosplatnenia úveru započítala v prospech splatenia istiny medziúveru, ktorá pred zosplatnením bola v sume 19 870,- Eur, takže v konečnom dôsledku ku dňu zosplatnenia úveru žalovaní dlhovali žalobcovi na istine medziúveru sumu 18 086,65 Eur (19 870 - 1 783,35).

48. Čo sa týka (ii) sumy nezaplatených úrokov z medziúveru v období „do zosplatnenia“ úveru, ktoré boli v zmysle úverovej zmluvy z 09.03.2011 žalovaní do pridelenia im cieľovej sumy povinní splácať v splátkach po 111,50 Eur mesačne, tak keďže z „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“ vyplýva, že medziúver bol žalovanými definitívne čerpaný 13.04.2011, t.j. kedy bola žalovaným vyplatená, resp. žalovanými čerpaná posledná štvrtá splátka medziúveru a keďže podľa úverovej zmluvy sa prvá splátka úrokov medziúveru stala splatnou k prvému dňu v nasledujúcom mesiaci, t.j. v mesiaci máj 2011, tak do doby zosplatnenia úveru, t.j. do 05.08.2015 malo byť zaplatených celkovo 52 splátok (t.j. od mája 2011 celkovo 8 splátok, za rok 2012 celkovo 12 splátok; za rok 2013 celkovo 12 splátok, za rok 2014 celkovo 12 splátok a do augusta 2015 celkovo 8 splátok, pozn.) po 111,50 Eur, takže do zosplatnenia medziúveru malo byť na úrokoch medziúveru zaplatených celkovo 5 798,- Eur (t.j. 52 x 111,50), avšak keďže žalovaní do zosplatnenia medziúveru zaplatili len sumu 4916,15 Eur (viď. „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“), tak dlžná suma nezaplatených úrokov z medziúveru ku dňu jeho zosplatnenia predstavuje sumu 881,85 Eur (5 798 - 4916,15), ktorá suma však bola za obdobie do zosplatnenia úveru ponížená ešte o sumu 79,- Eur ohľadom ktorej sumy žalobca zobrať žalobu späť podaním doručeným okresnému súdu 19.06.2017, z ktorého je zrejmé, že po tomto čiastočnom späťvzatí žaloby v zmysle navrhovaného zmeneného žalobného petitu sa žalobca domáhal priznania mu úroku za úver (6,69 %) z identickej istiny medziúveru, ako tomu bolo pred touto zmenou žalobného petitu, avšak pri znížení celkovej žalovanej sumy o sumu 79,- Eur. A keďže žalovaná suma je súčtom nezaplatenej istiny medziúveru a nezaplatených úrokov z medziúveru, možno z toho usúdiť, že žalobca zobrať späť v žalobu v časti, ktorou bola ponížená suma nezaplatených úrokov z medziúveru do jeho zosplatnenia. Po zohľadnení uvedeného okresný súd uzavrel, že pokiaľ ide o úroky z medziúveru v období do zosplatnenia, tieto neboli žalovanými zaplatené v sume 802,85 Eur (881,85 - 79).

49. Vzhľadom na uvedené, tak mal okresný súd za to, že celková dlžná suma v čase ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. k 05.08.2015 bola vo výške 18 889,50 Eur (18 086,65 + 802,85) a pozostávala z nezaplatenej istiny medziúveru (18 086,65 Eur) a z nezaplatených úrokov z medziúveru (802,85 Eur). Okresný súd, ku dňu svojho rozhodovania musel ešte z dlžnej sumy zosplatneného úveru, ktorú teda ku dňu zosplatnenia ustálil na sumu 18 889,50 Eur zohľadniť (odpočítať) ešte sumu 1 200,- Eur, ktorú sumu žalovaní zaplatili na splatenie úveru aj v čase po jeho zosplatnení a to splátkami po 100,- Eur v týchto dňoch: 04.03.2019, 20.03.2019, 24.05.2019, 24.06.2019, 30.07.2019, 27.08.2019, 20.09.2019, 22.10.2019, 21.11.2019, 20.12.2019, 28.01.2020 a 25.02.2020. Po zohľadnení uvedených platieb učených žalovanými na splatenie už zosplatneného úveru, je zostatok dlžnej sumy 17 689,50 Eur (18 889,50 - 1 200), k úhrade ktorej okresný súd žalovaných spoločne a nerozdielne zviazal, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia a vo zvyšku prevyšujúcom žalobcom uplatnený nárok (domáhal sa zaplatenia 18 358,94 Eur) okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

50. Pokiaľ ide o priznanie nároku žalobcovi na zmluvný úrok (6,69 %) zo sumy istiny medziúveru aj v čase po jeho zosplatnení, okresný súd sa v tomto smere stotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého jeho nárok na zaplatenie úrokov z poskytnutého medziúveru trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov do ich úplného zaplatenia a nie iba do zosplatnenia úveru.

51. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia istiny úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. V zmluve je najmä možné dohodnúť, že dlžník je povinný platiť úrok z úveru od poskytnutia úveru do dohodnutej doby splatnosti. Tým sa zmluva o úvere líši od zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, keďže povinnosť platiť úroky je v prípade poskytnutia pôžičky závislá na dohode zmluvných strán nielen čo do výšky úrokov, ale aj čo do doby a spôsobu ich platenia.

52. Závazok dlžníka (žalovaných) platiť úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, je tak v súlade s § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom tak, ako to vyplýva z § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, je dlžník povinný zaplatiť úroky za dobu od poskytnutia až do vrátenia peňažných prostriedkov, keďže sa na takúto povinnosť veriteľovi zmluvne zaviazal a tento jeho záväzok tak trvá aj po zosplatnení úveru.

53. V tomto smere okresný súd podporne odkazuje na stanovisko Krajského súdu v Prešove vyslovené v odvolacom konaní proti rozhodnutiu Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci sp. zn. 7 Csp 25/2017, podľa ktorého:

54. „Niet názorových rozdielov v praxi odvolacích senátov tunajšieho súdu, ba ani v praxi iných odvolacích súdov SR na to, že aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ust. § 497 a nasl. Obch. zák. (s výnimkou takých zmluvných podmienok, aké má na mysli aplikácia ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.). Toto zodpovedá aj názorom z odbornej literatúry, v ktorej rezonuje názor, že pri aplikácii Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktorých predmet záväzkov je určený Obchodným zákonníkom, v dôsledku kogentného ustanovenia (aj ust. § 261 ods. 6 písm. d) absolútne obchody) sa práva a povinnosti spravujú Obchodným zákonníkom. Pokiaľ ide o súvislosť s účasťou spotrebiteľa v týchto vzťahoch ako je to napr. aj v spotrebiteľských úveroch, na takéto úvery sa aplikuje zák.č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (predtým zák. č. 258/2001 Z.z.), avšak režim Obchodného zákonníka v otázkach, ktoré Obchodný zákonník rieši (§ 1 ods. 2 Obch. zák.), sa má aplikovať aj u spotrebiteľského úveru (s vyššie uvedenou výnimkou danou aplikáciou ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.). Normatívne usporiadanie postupuje totiž od zákona o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis k Obchodnému zákonníku ako lex generalis až po Občiansky zákonník ako základ súkromnoprávnej úpravy v otázkach, ktoré Obchodný zákonník nerieši. (viď napr. PATAKYOVA, M. okol..Obchodný zákonník, Komentáre, 4. vydanie, Bratislava: C.H.Beck, 2013, s.1043 alebo Ovečková,O.: Vplyv novely Občianskeho zákonníka na aplikovateľnosť Obchodného zákonníka, Právny obzor, 98, 2015, č.4, s.397-416).

55. Z ust. § 497 a ust. § 502 ods. 1 Obch. zák. vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jeho podstatnou náležitosťou (§ 269 ods. 1 Obch. zák.). Aj z ust. § 1 ods. 3 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. Podobne ust. § 4 ods. 2 písm. h) bývalého zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere označilo ročnú úrokovú sadzbu a ďalšie ustanovenie písm. i) tohto ustanovenia zdôraznilo aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

56. Úroky zo zmluvy o úvere predstavujú odplatu za peňažné prostriedky, ktoré boli dlžníkovi na požiadanie poskytnuté podľa zmluvy o úvere. V zmysle ust. § 121 ods. 3 Obč. zák. úroky i úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Úroky sú v zásade splatné v dohodnutej dobe, inak spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky (§ 503 ods. 1 Obch. zák.).

57. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom „zosplatnenia medziúveru“ v predmetnej veci bolo porušovanie povinnosti dlžníkom, ktorý neplnil včas dohodnuté splátky úveru. V podstate podľa obsahu „zosplatnenie úveru“ je spôsobom zániku zmluvy o úvere odstúpením od zmluvy o úvere. Nie je totiž rozhodujúce ako sa právny úkon označil, prípadne na ktoré ustanovenia toho-ktorého zákona sa odvoláva, ale rozhodujúci je obsah daného právneho úkonu, t.j. práva a povinnosti z neho pre účastníkov plynúce. Prejav vôle treba vykladať podľa interpretačných pravidiel určených v ustanovení § 35 ods. 2 Obč. zák. a § 266 Obch. zák.. Podporujú to aj názory z právnej praxe (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 29Odo 512/2002 z 5.11.2002, či 22Cdo 4157/2009 z 15.2.2012).

58. Povinnosť vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi aj po odstúpení od zmluvy o úvere nepredstavuje sekundárny záväzok, ale záväzok pôvodný, ktorý sa odstúpením od zmluvy „modifikoval“ vo svojej splatnosti. Povinnosť dlžníka pri aplikácii ust. § 506 zaplatiť úroky a dlžnú sumu nezaniká. Podobné závery prijal napr. Najvyšší súd ČR vo svojich rozhodnutiach 33Cdo/113/2008, 32Cdo/2782/2009, 29Cdo/2606/2000, či 32Odo/420/2004.

59. Z týchto stanovísk vychádzali odvolacie senáty obchodnoprávneho kolégia tunajšieho súdu vo svojich rozhodnutiach, napr. 14Co/41/2014-89 zo 4.11.2014, 14Co/108/2014-64 z 25.6.2015, 14Co/20/2017-149 zo 14.6.2018, 1Cob/34/2011-168 z 25.10.2011, 9Co/6/2014-212 z 5.5.2015. Neodlišujú sa tieto závery ani od záverov rozhodnutí iných odvolacích súdov na Slovensku (napr. Krajský súd v Banskej Bystrici 13Co/628/2014, 43Co/19/2017, 43Co/28/2017, Krajský súd v Košiciach 5Co/250/2017, 5Co/257/2017, 5Co/311/2017, 5Co/32/2017, Krajský súd v Nitre 7Co/366/2017 alebo i ďalšie).

60. Z uvedených dôvodov, ak zmluvne dohodnuté podmienky neupravujú inak, niet právneho dôvodu, aby pri aplikácii ust. § 506 Obch. zák. neboli veriteľovi priznané úroky z úveru aj za čas po „zosplatnení úveru“, teda po využití oprávnenia veriteľa odstúpiť od zmluvy pre porušenie povinností dlžníka. Využitím právneho inštitútu, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa ako vyplýva z ust. § 506 Obch. zák. sa nemôže veriteľ ocitnúť v horšom právnom postavení, než v akom bol pred odstúpením od zmluvy.“

61. Dôvodiac uvedenými východiskami, okresný súd priznal žalobcovi aj nárok na zmluvný úrok z ním reálne poskytnutých finančných prostriedkov medziúveru (19 870,- Eur) po zohľadnení ku dňu zosplatnenia nasporenej čiastky (1 783,35 Eur), t.j. okresný súd priznal tento zmluvný úrok iba zo sumy istiny medziúveru, ktorý ku dňu zosplatnenia bol vo výške 18 086,65 Eur (19 870 - 1 783,35) a to aj za obdobie po zosplatnení úveru, t.j. priznal tento zákonný úrok bez sumy ku dňu zosplatnenia nezaplatených úrokov z medziúveru, aby nedochádzalo k dvojitému úročeniu. V danom prípade si v úverovej zmluve z 09.03.2011 žalobca a žalovaní dohodli úrok z medziúveru vo výške 6,69 % ročne s tým, že tento nárok bol priznaný od prvého dňa nasledujúceho po dni 05.08.2015, kedy bol úver zosplatnený. Pri priznaní tohto nároku okresný súd samozrejme zohľadnil klesajúcu hodnotu tejto istiny, ktorá sa ponížovala v súvislosti s tým, že žalovaní po zosplatnení úveru učinili na splatenie istiny 12 splátok po 100,- Eur a to v dňoch: 04.03.2019, 20.03.2019, 24.05.2019, 24.06.2019, 30.07.2019, 27.08.2019, 20.09.2019, 22.10.2019, 21.11.2019, 20.12.2019, 28.01.2020 a 25.02.2020 a vo zvyšku prevyšujúcom tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

62. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase (t.j. ku dňu kedy sa žalovaní dostali do omeškania) „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

63. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

64. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

65. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaní sa so splnením svojho záväzku prvýkrát dostali do omeškania 06.08.2015, t.j. deň po zosplatnení úveru, ku ktorému došlo 05.08.2015, keď neuhradili zročný dlh, preto im vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania, ktorý úrok z omeškania v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania by bol vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy, avšak, keďže žalobca so tento úrok z omeškania v žalobnom petite uplatnil iba vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitem, žalobcovi tento úrok z omeškania priznal iba v ním požadovanej výške a to počnúc z vymeriavacieho základu, ktorým je okresným súdom ustálená celá dlžná suma medziúveru ku dňu zosplatnenia v sume 18 889,50 Eur (18 086,65 + 802,85 Eur), zahŕňajúca nie len istinu nezaplateného medziúveru po zohľadnení nasporenej čiastky (18 086,65 Eur), ale aj sumu nezaplatených úrokov z medziúveru (802,05 Eur), pričom aj v tomto prípade pri priznaní tohto nároku okresný súd taktiež zohľadnil klesajúcu hodnotu vymeriavacieho základu pre výpočet tohto

nároku, ktorý sa ponížoval v súvislosti s tým, že žalovaní po zosplatnení úveru učinili na jeho splatenie 12 platieb po 100,- Eur (viď vyššie, pozn.) a vo zvyšku prevyšujúcom tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

66. Vzhľadom na nie zanedbateľnú výšku sumy, k zaplateniu ktorej okresný súd žalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal a ktorí sú aktuálne poberateľmi dávok v hmotnej núdzi, zohľadniac jednako vzornú platobnú disciplínu žalovaných pri splácaní úveru počas doby, kedy mali zamestnanie, ako aj zohľadniac objektívnu situáciu pandémie v dôsledku ktorej prišlo množstvo ľudí svojim nezavinením o prácu a tak o príjem, medzi nimi aj žalovaní, ktorí aj napriek svojej snahe sa aktuálne nevedia zamestnať a napokon s prihliadnutím aj na sociálnu situáciu žalovaných, ktorým aktuálne ostáva na živobytie 50,- Eur mesačne, pričom žijú skromne v starej prerobenej drevenej chatrči, okresný súd v záujme reálnej vykonateľnosti rozhodnutia bez potreby jednako stresovania žalovaných, ako aj samozrejme s prihliadnutím na záujem žalobcu na navrátenie mu ním poskytnutých prostriedkov v reálnom čase, ktorých zmluvný vzťah by aj tak pri riadnom splácaní úveru mal podľa úverovej zmluvy trvanie do roku 2032, mal okresný súd s prihliadnutím na všeobecnú zásadu spravodlivosti za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie dlhu v pre nich primeraných splátkach vo výške po 100,- Eur mesačne so splatnosťou k 25. dňu v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh, pričom okresný súd tiež uveril žalovaním, že ak sa medzičasom zamestnajú sami si splátky navýšia. Na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaných s plnením čo i len jednej splátky.

67. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

70. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 18 437,94 Eur (okresný súd zobral do úvahy žalovanú sumu až po späťvzatiach, ktoré žalobca učinil z dôvodu, že žalovaní začali dlh splácať po podaní žaloby, t.j. k späťvzatiu došlo nie vinou žalobcu, pričom v tomto smere nebolo zohľadnené iba prvé späťvzatie v sume 79,- Eur, pretože toto učinil ohľadom poplatkov žalobca sám od seba, t.j. 18 358,94 + 79, pozn.), pričom úspech mal v časti o zaplatenie 17 689,50 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 95,94 % a neúspech v rozsahu 4,06 %. V zmysle § 255 ods. 2 CSP by tak v konaní pomerne úspešnejší žalobca mali voči žalovaným spoločne a nerozdielne nárok na 91,88 % náhradu trov konania, avšak keďže žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli (vo veci za neho konal poverený zamestnanec a na pojednávaní sa nezúčastňoval), okresný súd žalobcovi tento nárok na náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.